

Såfremt det efterfølgende konstateres, at det udbetalte beløb er for stort, skal der ske genopkrævning af det for meget udbetalte beløb. I de tilfælde, hvor der er sket udbetaling af skattemæssig værdi af renteudgifter på grundlag af et rentebeløb, der ikke er 20.000 kr. større end det beløb, som berettiger til udbetaling, skal der dog ikke ske genopkrævning. I disse tilfælde sker der alene en korrektion ved, at de beløb, der kan fradrages ved indkomstopgørelsen, begrænses tilsvarende. Hvis man eksempelvis i eksempel 2 efterfølgende konstaterer, at de forfaldne og betalte nettorenteudgifter kun udgør 190.000 kr. og ikke 200.000 kr., foretages der ikke genopkrævning af den skattemæssige værdi af forskellen på de 10.000 kr., men det underskud, der kan fremføres til 1982 og følgende år, reduceres til 45.000 kr. og ikke til 55.000 kr., som ville have været resultatet, såfremt udgangspunktet fra begyndelsen havde været en nettorenteudgift på 190.000 kr.

Den skattemæssige værdi af renteudgifter og beregningsgrundlaget vil blive oplyst på slutopgørelsen for det pågældende indkomstår.

Lovforslaget får virkning for socialindkomsten, således at de renteudgifter, der danner grundlag for udbetaling af skatteværdien, ikke kan fradrages ved opgørelsen af socialindkomsten. Lovforslaget vil dog som altovervejende hovedregel ikke få praktisk betydning for socialindkomsten, idet der efter en eventuel nedsættelse af fradraget for indkomstårets renteudgifter i langt de fleste tilfælde fortsat vil være tale om en negativ indkomst, som der ved opgørelsen af socialindkomsten ses bort fra. Kun i ganske særlige situationer vil lovforslaget kunne medføre en forhøjelse af socialindkomsten.

Lovforslaget vil medføre en vis meradministration. Omkostningerne for staten ved planlægning kan anslås til ca. 100.000 kr., medens der anslås at blive tale om udgifter til drift af størrelsesordenen 200.000–300.000 kr. årligt i 2 år.

Hertil kommer, at de forskellige aktiviteter i forbindelse med ordningens planlægning og drift vil nødvendiggøre ansættelse af 1 overenskomstansat akademiker og 1 HK-medarbejder i statskattedirektoratet. Den årlige lønudgift hertil vil blive ca. 220.000 kr.

De provenumæssige konsekvenser af lovforslaget kan kun anslås rent skønsmæssigt. Det kan anslås, at omkring 10.000 landbrugere for 1981 vil kunne få udbetalt ialt ca. 450 mill. kr. Denne merudgift skal efter forslaget dækkes af staten for 80 pct.'s vedkommende, dvs. ca. 360 mill. kr. for 1981, medens kommunerne skal dække de reste-

rende 20 pct., dvs. ca. 90 mill. kr. for 1981. Den omtalte merudgift vil helt eller delvis blive modsvaret af et merprovenu i de kommende år, idet de underskud, der kan fremføres efter skattelovgivningens regler herom, vil blive reduceret med det beløb, der danner grundlag for udbetaling af den skattemæssige værdi af renteudgifter.

EF-Kommissionen vil i overensstemmelse med art. 93, stk. 3, i EØF-Traktaten blive underrettet om forslaget.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

De skattepligtige, som kan få udbetalt den skattemæssige værdi af visse renteudgifter, når de særlige betingelser herfor er opfyldt, er personer, som ved udgangen af indkomstårene 1981 eller 1982 driver landbrug. For at kunne benytte lovens regler for 1981 er det således en nødvendig betingelse, at den skattepligtige driver landbrug ved udgangen af dette indkomstår. Tilsvarende er det en nødvendig betingelse for at kunne benytte lovens regler for indkomståret 1982, at den skattepligtige driver landbrug ved udgangen af dette indkomstår. Lovens regler skal kun gælde for skattepligtige personer – både fuldt og begrænset skattepligtige personer. Derimod skal loven ikke gælde for selskaber, foreninger m.v., som er skattepligtige efter selskabsskatteoven.

Loven skal ikke gælde for dødsboer og finder heller ikke anvendelse for indkomstår, hvori den skattepligtige afgår ved døden.

Til § 2

De renteudgifter, som indgår i beregningen af den skattemæssige værdi af renteudgifter, er renteudgifter, som både kan fradrages ved indkomstopgørelsen for de pågældende år, og som er betalt indenfor ansøgningsfristen. Således kan renteudgifter kun komme i betragtning for indkomståret 1981, såfremt de kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for dette indkomstår, hvilket normalt vil sige, at renteudgifterne skal være forfaldne til betaling i indkomståret 1981. Herudover skal det være en yderligere betingelse, at renteudgifterne er betalt inden fristen for ansøgning om udbetaling af negativ indkomstskat. Som betalte renteudgifter anses for det første renteudgifter, som rent faktisk er betalt fra låntager til långiver. Herudover anses renteudgifter også for betalte, når de som led i et løbende mellemværende, f.eks. en kassekredit mellem låntager og et pen-